

topmødet, så går jeg ud fra, at der i statsministerens svar ligger, at så bliver der også gjort opmærksom på den danske undtagelse.

Og så vil jeg spørge statsministeren: Har jeg forstået det rigtigt, at når det så kommer dertil, at man skal gøre opmærksom på den danske undtagelse, ja, så vil det altså komme til at ske på en sådan måde, at det vil fremgå af den slut-erklæring, som bliver vedtaget på Helsinki-topmødet i form af det, man kalder en fodnote.

Peter Skaarup (DF):

Ja, men jeg skal også kvittere for invitationen til Dansk Folkeparti om at mødes med statsministeren i morgen for at høre om de her ting. Vi er meget interesseret i at høre specielt begrundelsen for, hvad der egentlig er galt med NATO, for vi ser egentlig NATO som den sikkerhedsorganisation på det militære område, som gør en rigtig god indsats, har gjort det siden Anden Verdenskrig, og vi mener egentlig ikke, at der er brug for en særlig europæisk militær union.

Vi må give hr. Keld Albrechtsen ret i, at med den udformning, som det ser ud til at få, er der jo tale om et militært samarbejde, som helt sikkert også er en militær union.

På den baggrund vil jeg godt spørge statsministeren, om statsministeren egentlig er af den opfattelse, at det her forbehold ligesom er til besvær, at regeringen egentlig er irriteret over det forbehold og meget gerne vil være med i denne her militære union. Er det sådan, det hænger sammen?

Og hvis regeringen meget gerne vil det, om regeringen så har tænkt sig at afholde en folkeafstemning om det, og i givet fald: Hvornår har man egentlig tænkt sig at gøre det?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Over for hr. Keld Albrechtsen kan jeg blot bekræfte, at vi som sagt har et sådant møde i morgen, hvor jeg håber, at vi kan drøfte tingene frit og fornuftigt.

Når jeg umiddelbart reagerer på udtrykket militær union, og jeg har hørt hr. Peter Skaarup gentage den samme melodi, er det såmænd ikke, fordi jeg har noget imod det, det kan man bruge, som man nu har lyst til, men det, jeg reagerer på, er selvfølgelig, at det kan give befolkningen en helt forkert opfattelse af, hvad det egentlig drejer sig om.

For det er jo ikke en angrebsunion, vi her har med at gøre. Det er en opbygning af et samarbejde, som også, hvis det skal være troværdigt,

indebærer en evne til at løfte soldater ind for at beskytte civile fra en borgerkrig eller fra en etnisk udrensning, som vi desværre har set så katastrofale eksempler på.

Hvis vi havde siddet og foldet vore hænder og håbet på det bedste under borgerkrigene på Balkan, som vi har været igennem de sidste 6 år, jamen så ville lidelserne have været endnu mere ufattelige, og så havde vi haft svært ved at leve op til Danmarks ry for også at være med til at løfte ude omkring, deltage i internationale fredsbevarende aktioner, sørge for, at menneskerettigheder respekteres. Det er jo det, vi er kendt for, og det er derfor, mange, mange nationer ude omkring respekterer Danmark.

Når vi kommer til det konkrete spørgsmål, vil jeg derfor sige, at nu tager vi en drøftelse i morgen, og jeg regner med, at udenrigsministeren i morgen ligesom jeg vil orientere om ud sigterne. Det, der tegner sig, vil for klarhedens skyld, som jeg vurderer det lige nu, trække i retning af, at vi erindrer om vort forbehold. Når jeg siger det sådan, er det, fordi vi kommer jo ikke til at udelukke os selv fra at deltage i drøftelserne op til konkrete beslutninger, men forbeholdet vil formentlig hindre os i at deltage i selve beslutningerne.

Men jeg synes ikke, Danmark skal holdes væk fra bordet, fra møder, heller ikke møder i Bruxelles eller andre hovedstæder. Danmark må varetage Danmarks interesser, samtidig med at vi respekterer forbeholdene, og derfor er det, jeg siger: Alt taler for, at vi må erindre om forbeholdet, og alt taler for, at vi samtidig vil deltage i drøftelserne indtil den dag, hvor der skal træffes en beslutning.

Keld Albrechtsen (EL):

Ja tak. Jeg er glad for, at statsministeren anerkender, at alt taler for, at Danmark bliver nødt til at aktivere undtagelsen.

Vi må så prøve i morgen nærmere at gennemgå, hvad statsministeren egentlig mener med at deltage i drøftelser. Efter min opfattelse – og det vil jeg gerne bede statsministeren præcisere – så kan der ikke blive tale om, at Danmark sidder i en militær komité, for en militær komité har ifølge sagens natur kun militære opgaver, og derfor er alt, hvad der foregår i en militær komité, selvfølgelig pr. definition omfattet af den danske undtagelse.

Det håber jeg vi er enige om, fordi ellers er der i hvert fald et punkt her, der alvorligt skiller vores opfattelser. Det håber jeg i hvert fald